

маргинальных групп молодёжи в столичном регионе и крупнейших городах. Коллективные права этнических групп в Украине законодательно закреплены, но организационно не обеспечены.

Власть стремится в этой сфере иметь полномочия, в целом довольно противоестественные. Например, ситуация с правами русинов в Закарпатье связана с тем, что центральная власть (парламент и правительство) не издала специального акта о том, что такая национальность существует.

Но в отчётах международным структурам речь постоянно идет о фантастических достижениях Украины в сферах обеспечения этнических прав и борьбы с дискриминацией. При этом зачастую представители Украины в структурах ООН, ОБСЕ и Совета Европы бывают настолько чудовищно некомпетентны в данных вопросах, что урон наносится не только собственно правам этнических групп, но и престижу Украины.

Массовые общественные кампании, работа с муниципальными властями (которые иногда в этническом вопросе могут быть гораздо адекватнее), судебная активность путём задействования формирующейся системы административного правосудия и обращения в международные организации способны будут в некоторой степени изменить ситуацию в межнациональных отношениях в Украине к лучшему.

Бресловец Ю.
НТУ «ХПІ»

ВПЛИВ КУЛЬТУРНОГО КАПІТАЛУ НА ПОЛІТИКО-ІДЕОЛОГІЧНУ ІДЕНТИФІКАЦІЮ СУЧASNOGO СТУДЕНТСТВА

Дослідження ролі, яку молодь спроможна відігравати в громадсько-політичному житті своєї країни, зумовлює актуальність аналізу внутрішніх, тобто суб'єктивних чинників, які впливають на формування політико-ідеологічної ідентичності. Одним із таких чинників є культурний капітал.

Політико-ідеологічна ідентичність – це процес солідаризації індивіда з певною політичною спільнотою, змістом та ідеологією соціальної групи, її політичними символами. Саме це визначення дало змогу концептуалізувати політико-ідеологічну ідентифікацію як процесуальний аспект політико-ідеологічної ідентичності.

Культурний капітал традиційно ми розглядаємо як сукупність ресурсів у культурній сфері, якими володіє певний агент, що здатні до відтворення, конвертації та прирошення (тобто принесення агентові прибутку у вигляді або збільшення власного обсягу, або збільшення суміжних ресурсів – соціальних чи економічних, які ми теж розглядаємо як форми капіталу). Із цього погляду виявляється, що інституційним свідченням процесуально успішного культурного капіталу будуть деякі ознаки, які ми в подальшому використовуватимемо як індикатори культурного капіталу.

Але нині культурний капітал не є важливим чинником для політико-ідеологічної диференціації українських студентів (зокрема за поведінковими виявами: плани вступу до аспірантури, причини вступу, наміри після здобуття освіти, обсяг домашньої бібліотеки, освіта батьків тощо), якщо не враховувати деякі окремі показники (читання преси й художньої літератури тощо). Політико-ідеологічні ідентифікації виявляються частіше й тіsnіше пов'язаними з мовними, регіональними, статусними (інакше – аскриптивними) критеріями.

Василя О.
НТУ «ХПІ»

КСЕНОФОБИЯ НА ПОСТСОВЕТСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ

Являясь одной из острых проблем сегодняшнего мира, расизм и ксенофобия особенно выросли в количественном отношении на постсоветском пространстве. Среди причин этого явления – территориальные диспропорции экономического развития в новых государствах на территории постсоветского пространства. Они привели к мощным миграционным потокам населения в наиболее развитые регионы, в основном в Россию. С середины 90-х годов произошло резкое увеличение переселенцев и, как следствие, появилось множество различных компактно проживающих групп среди титульной общности принимающего региона, объединённых по национальным, религиозным и региональным признакам. Подобные тенденции приводят к обострению взаимоотношений между людьми, вообще не допускавшими подобного ещё в ближайшем советском прошлом.

Интересной является динамика изменения образа объекта выражения нетерпимости. Так, по опросам в конце 1980-х гг., на территории, ещё сохранявший остатки советской идентичности, более 70% опрошенных негативно отзывались о выходцах из Африки и Ближнего Востока, затем Кавказа и Центральной Азии. В середине